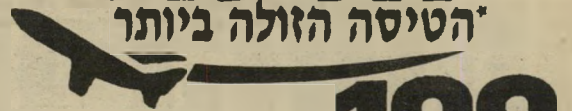

לאילת

הטיסה הזולה ביותר

109

ש"ח בלבד. הלך ושוב.
139 ש"ח

נחיתה	המראה	נחיתה	המראה
08:55	08:00	14:55	14:00
11:55	11:00		
17:55	17:00		

טיסות יום יומית
כל הטיסות יוצאות וחוזרות לתיאום ושהיה (ב)

לשרותך 2 קוי תעופה חדשים

ירושלים - אילת
טיסה יום יומית
רק 139 ש"ח הלך ושוב

חיפה - אילת
טיסות בימים א-ג-ה
רק 175 ש"ח הלך ושוב

פרטים והזמנות: ת"א: בן יהודה 228, טל. 03-442297, 03-452735

ירושלים: יפ"ר 210, טל. 02-383554, 02-380668

חיפה: העצמאות 84, קומה א', טל. 04-670071, 04-670074

עכו: בן עמי 45, קומה א', טל. 04-910158

* כפוף לתקנות טיסות השכר, המארגן: שחף תעופה צירטר, (1986) בע"מ, המוביל: שחף שירותי תעופה בע"מ, ר.מ.ת.א. 109.

במדיונה

העם

אדמה רוויית דם

פולני הציג לעמו

את השאלה, והחזיר לו את כבודו

סוף סוף זה בא. פולני אותנטי, כביטאון פולני הש"ייד לכנסיה, מיבצר האומנות הפוליטית. העלה את השאלה: האם שותפים הפולנים לאחריות לשואה?
כפולין, ארץ שאין בה יהודים, אך שיש בה אנטישמיות, עוררה השאלה סערת דעות. הפולנים רוצים לשכוח את אשר קרה על אדמתם. התירושים הומטרו מכל עבר, אך הם לא יכלו לישטטש עוד את השאלה, אחרי שהתעוררה.

בסרטיהענק שואה ריאין היוצר, קלוד לנצמן, את השכנים הפולניים של מחנות המוות, והציג את השאלה להם. אך לנצמן הוא יהודי צרפתי, לא פולני צרפתי.

כפניו של בעל השאלה הפולני הוט"ח האשמות רבות, ובעיקר הטענה הרורה גם שוהרי צדק בישראל: הוא מכפיש את שם עמו. אך האיש עשה את ההיפך: הוא החזיר לעמו את הכבוד האבוד.

לישראלים, החיים עתה שוב בצל השואה, בשל מישפט ג'ון רמיאניוק, באה ההתעוררות הפולנית כאפתעה, וגם כנחמה. טובי העולם מתעוררים כדי להתמודד, סוף סוף, עם הפרשה הנוראה. על אדמת פולין, הרוויה בדם יהודי, קם ואמר איש מצפון: אנחנו היינו שותפי מלאי המוות.

יחסי חוץ

בעלת ברית שכזאת

בעיני בת בריתה היחידה מצטיירת ישראל עתה כמדוינה שחצנית, בוגרנית וערמומית

קורא אמריקאי, שפתח בבוקר את עמודי ניו יורק טיימס, יכול היה לומר מות לעצמו שהוא נמצא בישראל. עמוד אחרי עמוד של העיתון נגע לענייני ישראל — כשכולם קשורים בארצות הברית.
ניר וקימק. במרכז ההתעניינות עמדה עדיין פרשת איראן-קונטראס, שאחר מהיבטיה הבולטים הוא הקשר הישראלי. כמעט כל אמריקאי מכיר עכשיו את שמו של עמירם ניר, ורבים יודעים גם לזהות את ריווייד "קימק" ויעקב נירמורדי.

כל החוקרים הטילו את האחריות על שיככם של הנשיא רונלד רגן ואנשיו.

אך הכל יודעים כי הבית הלכן הושיפע לאורך כל הדרך על ידי ישראל — ורבים רואים בהשפעה זו צורה של פיתוח. כמו אדם בג'ודו, שטוען כי האשה פיתחה אותו לאכול את פרי עץ הדעת, כך טוענים אמריקאים רבים כי "יש ראל פיתחה את רגן".

השאלה העיקרית כיום בארצות הברית היא זו שהופיעה לפני שבועיים לראשונה על שער העולם הזה (25.2.86): "לאן הלכו המיליונים?"

הגנרל של שאתילה. בצד פרישת איראן והסתעפויותיה בלטו בעיני תונים הדיווחים על גזריהדין של ג'ורג' נתן פולארד, מינוי אביאם סלע והתגובות בעיתוני ישראל (ראה כתבה). בשתי פרשות כאלה היה די כדי למלא גם עיתון אמריקאי עבה, אך לצידן הופיעו סיפורים על מריבות הצ'מרחדר הממשלתי בישראל, הוועידה הבינלאומית, יחסי ישראל עם רוסים אפריקה, ועוד.

גם עמוס יורן חזר לחדשות. העניין המחודש בענייני ישראל הזכיר למי שהוכיח שבועם היתה זאת חוצפה מצד ישראל לשלוח לווינגטון, כנספח צבאי, אי. גנרל שהורשע על ידי ועדת חקירה ישראלית בעיקבות פרשת צברה

ושאתילה. וזאת — כך הסתבר לפתע — אחרי שקנדה סירבה לקבל אותו כנספח אצלה.

כל זה לא הספיק כדי ליצור משבר פוליטי של ממש בין שתי המדינות, שהן שותפות ביחד בעסקים רבים מדי בעולם ובמרחב. אך זה הספיק כדי לצ'ייר תדמית חדשה של ישראל: מדינה שאין לסמוך עליה, ערמומית ואף כוג' דנית, שחצנית ומתנשאת, שיריה באלף ואחד עניינים שחורים.

כל זה רחוק מהתדמית של ישראל הקטנה והאמיצה, החלוצית והאיראדי ליסטית, שהיתה נחלת ישראל לפני 20 שנה.

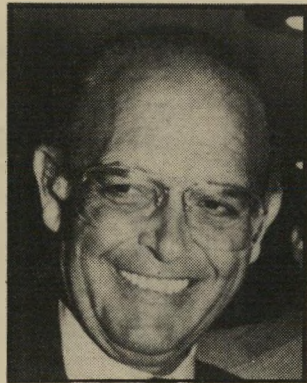
קל יותר להרוס תדמית חיובית מא' שר ליצור אותה. ישראל עושה זאת בי הצלחה.

ראש הממשלה

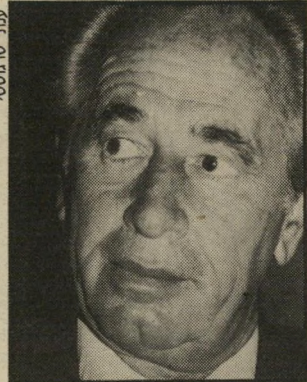
קול רם

בראיון טלוויזיה כפוי, דמה פרס לעבריו שנתפס עליהם

פרצופו המיוסר של שימעון פרס,

כתב טלוויזיה רם
"אין אחריות מיניסטריאלית"

מוראיינ פרס
"אני מסרב לענות"

שניבט מעל מירקע הטלוויזיה ביום החמישי בשבוע שעבר, סימל יותר מכל אירוע אחר את מצבו של המימסד הפוליטי בישראל: נבוך ומגמגם, מרבה להתחמק מתשובות, ולעיתים אפילו מסרב לענות.

במהלך ראיון במבט לחדשות, ש' נכפה על שרהחויץ על ידי כתבהיט' לוויזיה אלימלך רם, דמה המוראיינ לעבריו שנתפס על-חם, ושעדיין לא הספיק להכין תשובות משכנעות ואלגיבי מוצק.

בבוקר היום החמישי ניסתה הטל' וויזיה לקבוע ראיון מצולם עם פרס, אך נתקלה בסירוב. שרהחויץ ידע, כי במרכז הראיון שהוצע לו תעמוד פרשת פולארד: 12 שעות קודם לכן גזר בית המישפט האמריקאי מאסר-עולם על ג'ונתן פולארד. הגירסה הישראלית הי רישמית, שטופחה בחודשים האחרונים, כאילו תמה פרשת פולארד לגווע, הת' פוצצה כבועת סבון.

פרס חש, כנראה, מה שידע כל אחד ממיליוני האמריקאים שמעו את גזר הדין החמור: בית המישפט האמריקאי, ששלח את פולארד למאסר לכל ימי חייו, ביטא בהחלטתו את הזעם ואת התיסכול של המימסד האמריקאי ושל עת-הקהל האמריקאי (ראה לעיל).

בשעה שבארצות-הברית אישים רמי מעלה מורחים, בעלייתפקידים מתפטר רים, קריירות מזהירות נקטעות וה' נשיא עצמו מצטרק, מתנצל, מכה על חטא ומבקש להציל את כהונתו, שיחררו מנהיגי ישראל את עצמם מכל אחריות והטילו אותה על יועצי סתרים הרפתקני ועל קציני חיל-אוויר מחונן; גם טרוו אחר-כך לקדם את השניים.

שפתיים נעות. אלימלך רם, הכ' תב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, החליט שלא לוותר לפרס. הוא גילה שפגישת פרס עם ראשי עיריות הפיתוח נועדה לבית מרכז מפלגת העבודה, ברחוב הירקון 110 בתל-אביב. כשהוא מלווה בצלמים ומקליטיקול מיהר לשם, נת' קל בכבוצה גדולה של עיתונאים, ש' באו לסקר את האירוע. בשעה שצוות הטלוויזיה התמקם בכניון, גילה רם לעיתונאים המצופפים, כי לא בא בעניין עיירות הפיתוח, אלא בעניין פולארד. מייד עורר את סקרנותם והם ביקשו ממנו רשות להיות נוכחים בש' דקות ספורות שהסכמתו הצילה את ראיון: כאשר הופיע פרס במיסדרון, הפתיע אותו רם כשהזמינו להתייצב לפני המצלמות: פרס העיף מבט סביבו, ראה את העיתונאים המצופפים, הכין שלא יוכל להתחמק וישב בלארצון על הכיסא.

רם ירה לעבר פרס את השאלה המר כרת מפרשותיביש אחרות: "מי נתן את ההוראה?" פרס העווה את פניו, נתקע לאלם ממושך, הרכין את ראשו ולצר פים נראה כאילו שפתיו נעות ללא קול. עיתונאים עיראיייה סיפרו לאחר מכן, שלרגע נע על כיסאו כמי שמת' כונן להימלט. לבסוף פלט: "את זה עדיין מוקדם לברר..."

ושוב ירה רם לעברו: "האם אין אחריות מיניסטריאלית?" פרס, עצוב, לחוץ ומהורהר: "אני מסרב לענות..."

עיתונות
עיתונאים נגד ניר

לא קל להיות נשוי עם ידיעות אחרונות, בשעומדים במרכז פרשה מי שעקב בקפדנות אחרי הכתבות שפורסמו בעיתונות הישראלית על הפרשה האיראנית וג'יבוריה, שם לב לכי מה עיתונאים שהקפידו לכתוב באופן עקבי נגד עמירם ניר. בריקה בצ'י ציטיותם גילתה עובדה מוזרה: לכולם יש או היה קשר כלשהו, ולא טוב כמי יוחד, לעיתון ידיעות אחרונות, אשר ניר, בתוקף נישואיו לג'ודי מוס'סניר, הוא אחד מבעליו.

אילו כפיר, הכתב המדיני של העי' תון המתחרה חדשות, היה בעבר כתב ידיעות אחרונות. אחרי כמה שנות עבודה כפר למעריב ומשם עבר לח' דשות, כפיר התבטא לאיפעם בגנות מישפחת מוס.

יעל גבירץ, עיתונאית בחדשות, פירסמה לפני שבועיים כתבת-דיוקן מקיפה על ניר ועל הפרשה האיראנית. הכתבה היתה עויינת במיוחד. גבירץ היא בתו של שמואל (פיסקא) פיר' סטנברג, שהיה במשך שלוש שנים המפיק של ידיעות אחרונות בניר יורק. לפני שנה ושמונה חודשים (ביולי 85) הפסיק ארנון (גוניו) מוס, מנכ"ל העיתון, את החוזה עם פיר' סטנברג, ומישפטים בין השניים מת' נהלים מאו.

עווי מחיימי, כתב על-המישמר, מתגורר בלונדון בדירה ששכר מיעקב נמרודי, גיבור אחר של הפרשה האי ראנית. מחיימי הוא גם בנו של גידעון מחיימי, שהיה סגן היועץ לענייני טרוו, שהתמודד בזמנו עם עמירם ניר על תפקיד היועץ. ניר זכה לבסוף בתפקיד. מחיימי נפטר לפני שנה. שמואל שגב, עיתונאי של מעריב, הוזכר באחרונה כאחד המועמדים לכי תיבת ספר על הפרשה מנקודת-ראותו של יעקב נמרודי.

עווי מחיימי, כתב על-המישמר, מתגורר בלונדון בדירה ששכר מיעקב נמרודי, גיבור אחר של הפרשה האי ראנית. מחיימי הוא גם בנו של גידעון מחיימי, שהיה סגן היועץ לענייני טרוו, שהתמודד בזמנו עם עמירם ניר על תפקיד היועץ. ניר זכה לבסוף בתפקיד. מחיימי נפטר לפני שנה. שמואל שגב, עיתונאי של מעריב, הוזכר באחרונה כאחד המועמדים לכי תיבת ספר על הפרשה מנקודת-ראותו של יעקב נמרודי.

עווי מחיימי, כתב על-המישמר, מתגורר בלונדון בדירה ששכר מיעקב נמרודי, גיבור אחר של הפרשה האי ראנית. מחיימי הוא גם בנו של גידעון מחיימי, שהיה סגן היועץ לענייני טרוו, שהתמודד בזמנו עם עמירם ניר על תפקיד היועץ. ניר זכה לבסוף בתפקיד. מחיימי נפטר לפני שנה. שמואל שגב, עיתונאי של מעריב, הוזכר באחרונה כאחד המועמדים לכי תיבת ספר על הפרשה מנקודת-ראותו של יעקב נמרודי.

עווי מחיימי, כתב על-המישמר, מתגורר בלונדון בדירה ששכר מיעקב נמרודי, גיבור אחר של הפרשה האי ראנית. מחיימי הוא גם בנו של גידעון מחיימי, שהיה סגן היועץ לענייני טרוו, שהתמודד בזמנו עם עמירם ניר על תפקיד היועץ. ניר זכה לבסוף בתפקיד. מחיימי נפטר לפני שנה. שמואל שגב, עיתונאי של מעריב, הוזכר באחרונה כאחד המועמדים לכי תיבת ספר על הפרשה מנקודת-ראותו של יעקב נמרודי.

מקאו MACCAO
המסעדה הכי סינית בעיר
יש סינית ויש סיניות
אולם הכי סינית בעיר
היא הסינית היפה "מקאו"
בה אוכלים סינית ומבלים סינית.
ארוחות צהריים עיסקיות (5 מנות) החל מ-15 ש"ח.
משלוחים הביתה וקייטרינג
רח' ירמיהו 7 תל-אביב טלפון: 03-5464273, 03-5464311
חניה חינם לכל אורחי המסעדה.

סקס ועסקים
ללא שותפים סמויים
אנו מספקים:
* מכשירים למניעת ציטותים בטלפון
* שרות לגילוי מיקרופונים מוחלים
* מגלי מתכות
* מזכירות אוטומטיות
רדיו דוקטור בע"מ
שלום עליכם 18, ת"א, טל' 286444

למכירה
דירה 2 1/2 חדרים
בנתיים
ברחוב בריהורה
לפנות: 581979
אחרי הצהריים

אקורדיוניסטית
מארגנת שירה בציבור עם שיקופיות ומישחקי-חברה במסיבות
תוכנית מיוחדת לימי-הולדת
טלפון: 221017, תל-אביב